

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die decima tertia Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Die vndecima Iulij.

*De sancto Hidulpho, episcopo Treuero.**Ex gestis Treuironum.*

IN saltu parochiæ Tullensis, qui dicitur Vosagus, natalis sancti Hidulphi episcopi Treuironum, confessoris egregij. Quem claro Neruorum genere ortum, in *Regenesburch* autem enutritum, Pipinus rex suggestione cleri & plebis Treuiris constituit episcopum. Post aliquot autem annos, cum tribus sanctis monachis Spinulo, Ioanne & Benigno, in Vosagum secessit: vbi cum eis quos in miraculis cooperatores habuit, gustauit quàm suavis sit Dominus.

Hæc obiter hîc annotauimus, quia dicitur ex Neruijs ortus, quos nunc dicimus Tornacenses. Officium autem ecclesiasticum conscripsit de eo sanctus Bruno Tullensis, postea dictus Leo nonus, Romanus pontifex. Similiter sanctus præsul Basinus, cuius natalis est quarto Nonas Martij, asseritur oriundus non ex tam nobili quàm felici Ducum Lothringiæ progeie, auunculus sancti Lutwini sui successoris. Sed an vterque vel alteruter fuerit ex ea parte Lotharingiæ, quæ nunc cum Belgio censetur, an ex alia, nusquam expressum legi.

Die decima tertia Iulij.

1° *De reliquijs S. Mildradæ Dauentriæ.**Ex legenda sanctorum Angliæ, & Martyrologio Vltraiektensi.**Sine Cantuaris.*

IN Cantia, sanctæ Mildradæ virginis, in Dauentriam translata. Quam Dompneua mater sacris studijs imbuendam, vltra mare misit ad Calum monasterium. Vbi successu temporis abbatisa propinquus virginem adamauit, & ad nuptias

ptias cooperante abbatissa concitauit. Virgo autem supra firmam petram fundata, respondit abbatissæ: *Quomodo doctrix castimonie & dux virginum, ad corruptionem me allicis? Mater me huc ad scholas direxit, non ad nuptias: pudicitie hic documentum quaesui, non maritum: ad virtutum instructionem veni, non ad matrimonium.* Stupenda autem sunt quæ ob hanc constantiam illata pertulit probra & supplicia. Reuersa autem domum, cum virginibus septuaginta in Thameto habitum religionis suscepit à Theodoro archiepiscopo, & consensu matris abbatissa consecrata est: & in ea congregatione plena virtutibus ad Dominum migravit, & cum magno honore est sepulta. Monasterium autem Dani piratæ conbuserunt. Vnde postea reliquiæ translatae sunt Canturiam ad monachos sancti Augustini, vel vt Canonici asserunt, ad suam diui Gregorij ecclesiam. Fortassis vtraque ecclesia reliquias habet. Sed & portionem aliquam inde Dauentriensibus allatam esse, testantur supra-dicta verba Martyrologij Ultraiectensis.

2°. De sancto Henrico Imperatore.

Ex diuersarum ecclesiarum munimentis.

BAbenbergæ; natalis sancti Henrici secundi; Romanorum Imperatoris & confessoris. Cuius hoc loco facienda est mentio quoad Belgica. In primis fundauit extra muros Aquisgranenses collegium Canonorum sancti Adelberti episcopi & recentis martyris, quod nunc muris intra urbem adiacet. Spe, ait, diuinæ remunerationis, pro remedio animæ nostræ, coniugisque nostræ dilectæ Cunigundæ Imperatricis Augustæ, nec non parentum nostrorum, tum etiam pro

In litteris ecclesiæ.

Lectio 4.

confirmando sub diuina protectione regni nostri statu, ecclesiam in honore sancti Adelberti episcopi & martyris in monte contermino sedi nostrae Aquensi à nobis fundatam, omni libertate donamus, &c. Huius foundationis nulla sit mentio in officio sancti Henrici excuso, sed tantum legitur, Iter faciens per Leodium & Treuerim, congregationes inibi se eo famulantes plurimis largitionibus & prædijs ditauit.

Apud Hedam Præpositum chartæ tres extant, in quibus deprecante Ausfrido episcopo, & dilecta coniuge Cunigunda interueniente, priuilegia de seruis & liberis Traiectensis ecclesiæ: de hominibus ceram ad prædictam ecclesiam per annos singulos soluentibus: de rebus presbyterorum aduenarum: de iurisdictione in Bomela & in Arclo: & de venatione per Comitatum Thrente, partim confirmauit, partim donauit. Ausfrido in episcopatu Traiectensi successit Adelboldus, magnæ apud Henricum auctoritatis. Sub quo dictus Imperator cum multis Episcopis, Comitibus, & regni fidelibus interfuit dedicationi nouæ ecclesiæ sancti Martini, cui Comitatum Trentiæ donauit. Adfuit etiam quando ministeriales vassi, siue, vassalli, ecclesiæ & episcopo Traiectensi in generali synodo homagium ac fidelitatem præstiterunt, feuda sua recipientes. Inter quos memorantur, Dux Brabantiæ, dapifer: Comes Geldriæ, venator: Comes Hollandiæ, marscalcus: Comes Cliuensis, camerarius: Comes de Benthem, ianitor: dominus de Cuycke, pincerna: & dominus de Ghoer, signifer.

2. Demi-

3°. Dominica die post decimam tertiam
Iulij. De Sacramento Corporis
Christi Bruxella.

Ex libro miraculorum Corporis Christi, Colonia excuso.

BRUXELLÆ, festiuitas Sacramenti CORPO-
RIS CHRISTI multis miraculis clari. Iu-
dæi enim eo loci habitantes, anno millesimo 369.
decim circiter sacras hostias (quarum vna erat
maioris formæ) in die sanctæ Parasceues crudeli-
ter transfixerunt. Vnde insigni miraculo tanquam
guttæ sanguinis apparuerunt, pro-ut nostris et-
iam temporibus cunctis ad sanctam Gudilam
cernere licet, vbi tres ex eis asseruantur. Et Iudæo-
rum quidem sacrilegium Wenceslaus Dux ignis
supplicio puniuit: ipsum verò Sacramentum, tam
indignè tractatum, postmodum plurimis miracu-
lis claruit. Quorum quædam ex Notariorum pu-
blicis instrumentis excusa extant*. Meritò autem
Bruxellensis ecclesia hoc Sacramentum multis
miraculis glorificatum, in festo Corporis Christi
circumferre solet. Quod ^a ante centum & septua-
ginta annos ex consuetudine obseruatum fuisse,
testatur informatio, episcopi iussu ante tot an-
nos ^b confecta. Sed postea peculiariter instituta
est solennis & magnifica supplicatio annuè faci-
enda die Dominica post decimam tertiam Iulij,
qua Bruxellæ celebratur sancta Margarita. Hanc
enim solennitatem ad honorem Corporis Christi
instituit domina Margarita Austriaca, filia Maxi-
miliani, quæ anno trigesimo supra sesquimillesi-
mum Mechliniæ ^c obiit, Belgarum moderatrix
laudatissima.

* Latine,
interprete
Alardo Am-
stelredamo.

- a. Anno Christi 1402.
 b. Est edita Colonia in 8. Anno Domini 1532. per F. Theodoricum Loer à Stratis, Carthusianum. Vbi sunt & illa qua Alardus vertit.
 c. 1. Decemb.

Die decima quarta Iulij.

1°. De sancto Vincētio Comite Hānoniæ.
 Ex gestis ipsius, & primorum Hannoniæ prædicatorum.

S Onegijs, depositio beati VINCENTII confessoris Christi. Qui fuit Hannoniæ Comes, antea Madalgarius dictus, inter palatinos regis Francorum Dagoberti non infimus. Habuit enim uxorem, consanguineam regis, beatissimam Waldetrudem: ipsumque rex habuit ad annos aliquot Hyberniæ gubernatorem. Vnde postea in Gallias rediens, sanctissimos & strenuos fidei prædicatores secum adduxit. Inter quos sancti viri memorantur, Foillanus, Furseus, Vltanus, Eloquius, Etto, & Adalgisus. Autbertum episcopum miro humilitatis affectu coluit, qui eum adeo superni amoris fauore accendit, vt deposito cingulo militiae sæcularis, totum se ad cultum diuinum astrinxerit. Vnde ad Sambram, in municipio quod Mons-altus dicitur, monasterium construxit, quod vnico miliari à Malbodio distat, vbi monastico habitu suscepto, sub sanctæ conuersationis regula sese humiliter reclusit. Erat enim, seruata charitate, separatus ab uxore sua Waldetrude, quæ in Castri-loco sanctimonialium monasterium construxit. Tunc autem permulti sanctitate & religionis zelo illustres hunc montem vocabulo & religione